هرکس دچار فقر و فاقه شود و آن را نزد مردم ببرد، فقرش از میان نخواهد رفت؛ اما هرکس فقرش را نزد الله ببرد - و برطرف شدن فقرش را از الله بخواهد - الله متعال روزیِ زودرس یا دیررسی به او می دهد (و فقرش را برطرف می سازد).

از ابن مسعود رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ أَصابَتْهُ فَاقَةٌ فَأَنْزَلَهَا بِالنَّاسِ لَمْ تُسَدَّ فاقَتُه، وَمَنْ أَنْزَلَهَا باللَّه، فَيُوشِكُ اللَّه لَهُ بِرِزقٍ عاجِلٍ أَوْ آجِلٍ»: «هرکس دچار فقر و فاقه شود و آن را نزد مردم ببرد، فقرش از میان نخواهد رفت؛ اما هرکس فقرش را نزد الله ببرد - و برطرف شدن فقرش را از الله بخواهد - الله متعال روزیِ زودرس یا دیررسی به او می دهد (و فقرش را برطرف می سازد)».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

ابن مسعود رضی الله عنه خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ أَصابَتْهُ فَاقَةٌ» یعنی کسی که دچار نیاز شدیدی شد؛ این واژه بیشتر در مورد فقر و زندگی سخت و دشوار به کار می رود. «فَأَنْزَلَهَا بِالنَّاسِ»: و نیاز خود را با مردم در میان بگذارد و از این مساله شکایت داشته و برطرف کردن آن را از ایشان بخواهد. نتیجه این می شود که: «لَمْ تُسَدَّ فاقَتُه»: نیازش برطرف نمی شود و فقر وی از بین نمی رود و هرگاه نیاز وی برطرف شود، نیاز شدیدتری از آن گریبانش را می گیرد؛ «وَمَنْ أَنْزَلَهَا باللَّه»: اما کسی که به مولای خود اعتماد کند و نیاز خود را تنها با او در میان بگذارد و از او گشایش طلب کند «يُوشِكُ اللَّه لَهُ بِرِزقٍ عاجِلٍ أَوْ آجِلٍ»: الله متعال او را با روزی زودرس در همین دنیا، با فراهم کردن مالی برای او و ثروتمند کردنش یا با روزی دیرسی در آخرت، بی نیاز می گرداند و فقرش را برطرف می کند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4183